

Aarhus Familier i ældre Tid.

Ved Torkil Baumgarten.

Literaturen om Aarhus meddeler os ikke meget om Lde Slægter og Personer, der i Aarhundreders Løb byggede Byen og skabte dens Historie. Navnene paa enkelte Storborgerslægter som: Althalt, Basballe, Blach, Buchtrup, Dahl, Føgh, Haarbye, Hutfeld, Hørning, Jacobæus, Kryssing, Laasbye, Malling, Meulengracht, Mørk, Raae, Schandorph, Thestrup, Weiss, Winther, Wissing, Worm og enkelte andre er vel kommen til os, men deres Historie, de enkelte Personers Vilkaar og Skæbne kender vi saa godt som intet til. Endnu — og det i følelig Grad — savnes et personalthistorisk Skrift om Aarhus Bys Embedsmænd og mere eller mindre fremtrædende Borgere.

De utrykte Kilder er ganske vist navnlig for den ældre Tid ikke altid paalidelige, undertiden hinanden modsigende, ligesom Oplysninger om Familieforhold ved Tab af Kirkebøger stundom bliver vanskelig at gøre Rede for, men der er bevaret et overmaade rigt Stof til Belysning af disse Forhold i Skifteprotokollerne for Aarhus Købstad, der i uafbrudt Rækkefølge gaar saa langt tilbage i Tiden, at vi ved Hjælp af disse Aktstykker

kan forfølge Slægter til ind i det sekstende Aarhundrede. Og det er et for det genealogiske Studium meget lønnende Arbejde at gøre Uddrag af dette omfangsrige Stof, der ikke alene belyser Slægtskabsforhold, men tillige giver værdifulde Bidrag til den stedlige Historie og Kulturhistorie og de borgerlige Hjems Udseende og Indretning gennem et Tidsrum af ca. 300 Aar.

Det vilde blive til en værdifuld Forøgelse af den personalhistoriske Literatur, dersom det var muligt efterhaanden at lade trykke en større Samling af jydsk Skifteuddrag indtil o. Aar 1790. Af den kolossale Stofmængde medtoges saa det genealogiske Element, Bemærkninger angaaende Boligen og dens Belligenhed med Henvisning til Konstateringsstedet, den Folio i Skifteprotokollen, hvor den paagældende Registreringsforretning i et Bo er begyndt og beskrevet. Netop som en Følge af det omfattende Stof i Forbindelse med yderst mangelfulde Navneregistre til Skifteprotokollerne, er det nu oftest et haabløst Arbejde at finde det Skifte, man i et givet Tilfælde har Brug for. Spørgsmaalet om hvilke Skifter, der i en Samling af saadanne Uddrag burde medtages eller ikke medtages, maa selvfølgelig komme til at bero paa et Skøn, mindre vanskelig i Købstæder end paa Landet, hvor der endogsaa til henimod Slutningen af det 18de Aarhundrede var en Mængde specielle Skifteretter. Men ved Excerptering af en Købstads civile Skifter vil Vejen til den rette Afgørelse snart paapeges i det foreliggende Stof.

I Tyskland og forresten ogsaa herhjemme har man i de senere Aar paabegyndt en systematisk Udgivelse af Kirkebogsuddrag, der dog uimodsagt langt

fra er at foretrække for den her antydede Fremgangsmaade, der jo tillige kunde udvides til ogsaa at omfatte supplerende Notitser fra Kirkebøgerne, hvor disse er til Stede. At vor personalhistoriske Literatur har et saa brugbart Værk som Wibergs Præstehistorie skyldes i første Række Tilstedeværelsen af de gejstlige Skifteprotokoller. Derfor har vi her fyldige Oplysninger om Præstestanden og et righoldigt Materiale til Bedømmelse af adskillige Forhold. Men en Samling af genealogiske og personalhistoriske Efterretninger om Aarhus Bys øvrige Embedsstand, dens Borgmestre, Byfogder, Raadmænd, Toldembedsmænd og kongelige Betjente, Postmestre, Vejere og Maalere o. s. v. samt om en overordentlig stor Række af Borger-slægter burde ogsaa efterhaanden kunne komme til Udgivelse.

Familien Blichfeld.

Et af de Slægtsnavne, der har holdt sig i Aarhus og Aarhusegnen igennem Aarhundreder er Navnet: Blichfeld eller Blichfeldt. Slægtens Stamfader Magister Christen Ottesen Blichfeld var den femte Præst ved Frue Kirke efter Reformationen og døde 1596. Hans første Hustrus Fader var den første lutherske Præst i samme Embede; efter hendes Død ægtede han Cecilie Lauridsdatter, der tilhørte den gamle Aarhus-slægt Fogh. Af hans otte Børn kom de fem i gejstlig Stand som Præster og Præstehustruer. Den ældste Søn Otto Christensen Blichfeld blev Rektor, først i Randers, senere i Viborg, hvor han døde 1625, hans eneste Søn Peder Hans Ottesen Blichfeld (f. o. 1620) blev Dr. med. i Viborg 1668 og døde dér 1684, dennes Hustru Maren

Renberg blev Moder til et Barn, der døde tidligt. Den anden Søn Peder Christensen Blichfeld blev Præst for Værum og Ørum og Provst i Galten Herred, han døde 1649. Den tredje Søn Henrik Christensen Blichfeld døde 1633 som Præst for Tirstrup og Fuglslev Sogne og Provst i Sønder Herred. I sit første Ægteskab med Karen Hansdatter blev Henrik Christensen Blichfeld Fader til én Søn: Christen Henriksen Blichfeld, der døde som Præst for Lyngaa og Skjød (1641), hvis Søn Magister Henrik Christensen Blichfeld blev Præst ved Aarhus Frue Kirke og Provst i Ning Herred. Han døde 1703 og er begravet i Domkirken. I Anledning af en Klage fra ham til Kancelliet, befalede Frederik den 4de: „at Sognepræsten til Domkirken altid skal tillige være Stiftsprovst og Provst i Hasle Herred“; ved denne Lejlighed hævdede Kongen saaledes Stifts Hovedkirkens Anseelse. I to Ægteskaber blev Magister Henrik Blichfeld Fader til syv Børn, 2 Sønner og 5 Døtre; deres Arv efter Faderen blev 36 Rdl. 1 Mk. 12 Sk. til Sønnerne og 18 Rdl. 14 Sk. til Døtrene. Enken Margrethe Johansdatter Rhumann, en Datter af Provsten Johannes Wolfgangsen Rhumann ved Domkirken, sad Enke i næsten 50 Aar. Hun var født 1662 og blev over 90 Aar gammel. Hun ejede en sjælden Samling af Familiens Skilderier, der spredtes efter hendes Død. Hendes Stervboe befandtes i en saaringe Tilstand, at hendes Laugværge Jens Laasbye maatte ansøge om fri Begravelse for hende i Frue Kirke og Ringen med Klokkerne fra begge Kirker. Tilladelsen blev omsider givet, og Kirkerne frafaldt deres Krav paa Boet. Men Arvingerne, hendes egne to Børn: Hans Rhumann og Anna Catharina, var al-

lerede døde, meldte sig aldrig. Det kom maaske ikke til deres Kundskab, at der ganske uventet blev en Rest: 50 Rdl. 2 Mk. 10 Sk. tilbage i Dødsboet. Pengene betroedes Stiftamtmanden in deposito. Magister Henrik Blichfelds Børn af første Ægteskab med Karen Christensdatter Friis vare: 1) Magister Christen Henriksen Blichfeld, Præst i Køge, † 1709, 2) Karen gm. Magister Peder Paulin, først Rektor i Ringsted, senere Præst til Roskilde Domkirke († 1729), 3) Margrete gm. Raadmand Niels Lauridsen Fogh i Aarhus, † 1710, og ved ham Moder til fem Børn, 4) Mette gm. Magister Jørgen Rhodius, Rektor i Aarhus, † 1731, og 5) Maren gm. Hans Thomassøn Strømborg til Vinderslevgaard.¹⁾

Af Tirstrup Præsten, Magister Henrik Christensen Blichfelds Børn af 2det Ægteskab med Eva Justdatter Saxe skal her omtales to Sønner: Just og Frants Henrikssønner Blichfeld.

A. Just Henriksen Blichfeld. Han er født i Tirstrup Præstegaard 1621 og døde som Forpagter af Jensgaard i Bjerre Herred d. 15. August 1667 i ugift Stand. Straks efter Faderens Død flyttede hans Moder til Aarhus for at lade Sønnerne besøge Latinskolen, og det var vel ogsaa Meningen, at Just sammen med sine fem Brødre skulde opdrages til at være Præst. Men han havde ikke Lyst til Bogen. Hans Morbroder Peder Justsen Saxe, f. 1588, der var i Tjeneste hos Lensmanden over Stavanger Len Jørgen Brockenhuus, tog ham med sig til Sebbergaard og senere til Halsnø Kloster, hvor Just Blichfeld blev opdraget sammen med Lensmandens Børn.

¹⁾ Ning Herreds gejstl. Skifteprotokol, Fol. 139.

I sit 16de Aar kom han i Tjeneste hos Admiralen Erik Ottesen Orning og deltog i flere Aar i dennes Togter. 1640 var Just Blichfeld ombord i det Skib, paa hvilket den svenske Enkedronning Maria Eleonora (f. 1599 † 1655), Gustav II Adolfs Enke, paa sin Flugt fra Sverige gik om Bord ved Gulland. Det var Meningen, at Erik Orning skulde have overført hende til Preussen, men hjemsøgt af Modbør gav han efter for hende og landsatte hende mod Kongens Ønske i Nykøbing paa Falster. At den ulykkelige Dronning ikke var utaknemmelig for denne Velvilje af Holmens Admiral fremgaar af Just Blichfelds Optegnelser:

„Ao 1640 drogh min juncher till Gulland med kgl. mayst. orlofs schibe Patientia och Marchatten at hente den schuenske dronning ved naffn Mariam Eelionoram, bleff fordreffuen derfra paa lübscher reed och laa der børlosz i otte dage, waar ieg emedler tid i Lübech att kiøbe forfrischning till hendes dronninglig maytts. gaff min juncher i foræring en guld kiæde paa 37 lod, begge capitannerne huer sin paa hundrede rixdaler, begge luttentanter huer sin gulde ring och schipperenn en paa nj demandter. Præsten herr Jenns [Borum?] losz it halff hundrede rixdler, køchenschriffueren en gulde-ring paa halffierszindstiuffue rixdler och 3 rixdler i penge. Till gemeene mannd 400 rixdler. Till dj fattige af kongl. may. søefarne folch 100 rixdler. — Fich paa min partt till driche penng 6 rixdler.“

Som Flagkaptajn paa „Patientia“ deltog Erik Orning i Slaget paa Kolberger Heide, hvor han

saaredes let. Den 31. Juli 1644 udnævntes han til Generaladmiral, men døde det paafølgende Aar den 2. Febr. Om det berømte Søslag fortæller Just Blichfeld følgende:

„Ao. 1644 dennd 1. Julij waar vi i slagh med dend suenske flaade, 40 schibe stoed paa huer side, huor ieg bleff kuest paa tuende steder. Rigernes admiral¹⁾ bleff døedlig kuest, 2 capitanner och 10 andre gemeene mannd 12 mannd døde, udj di andre schibe offuer alld floeden bleff døde och kueste 300 mannd.“

Denne blodige Træfning synes at være Afslutningen paa Just Blichfelds Sømandsliv; der fortælles om ham, at han derefter deltog i Livet ved Hofet i København, men omsider kom til Jylland og døde som Forpagter af Jensgaard den 15. August 1667.

B. Frants Henriksen Blichfeld. Han er født i Tirstrup Præstegaard den 25. Februar 1623 og døbt 23. Marts; hans Faddere vare: Christen Hanssøn, velbaarne Hr. Mogens Arenfeldt og Jomfru Lisbet Foeg. I Aaret 1647 blev han Præst til Vitten — Haldum — og Hadsten Sogne i Sabro Herred og døde 1681. Med Undtagelse af Just Blichfeld var alle hans Brødre bleven Præster. 1) Halvbroderen Christen B. i Lyngaa og Skjød 1623, Helbrødrene 2) Niels B. Præst i Vitten-Haldum og Hadsten 1639, han resignerede otte Aar efter og rejste udenlands for at fortsætte sine Studeringer. Efter kort Tids Ophold i Helsingør, besøgte han Amsterdam, Leyden og forskellige tyske Akademier, sidst

¹⁾ Jørgen Wind paa „Patientia“; han døde faa Dage efter af et Saar i Knæet den 17. Juli.

i Strasburg; derfra rejste han til Østrig, hvorefter Familien aldrig hørte noget fra ham, 3) Hans Henrik Blichfeld, Præst i Raarup 1641; han døde allerede 1650, efterladende sin Enke Margrete Andersdatter og fire Børn. Hun ægtede anden Gang Eftermanden i Kaldet Cai Jensen Jerløs, men døde i Barselseng med hendes femte Barn 1652, kun 27 Aar gammel. En Broder Oluf Blichfeld, født 9. Maj 1618, døde 1638 i Aarhus, samme Aar, som han skulde dimitteres til Akademiet; den eneste Søster Abelone Henriksdatter døde i Højelse Præstegaard i Sjælland 1648, 23 Aar gammel. Frants Henriksen Blichfeld blev Fader til otte Børn, af hvilke Henrik Frands Blichfeld blev Præst i Velle 1675, Hans Frands Blichfeld Præst i Søften-Foldby 1683 og Peder Frandsen Blichfeld Præst i Ødum 1677, alle i Aarhus Stift. Sidstnævntes Datter Dorothea Pedersdatter Blichfeld, født 24. Febr. 1680 † 25. Febr. 1730, blev 1711 gift med Johan Chyndesen Schmidt, som var Rektor i Grenaa indtil han 1733 blev Rektor for Aarhus Skole og døde 21. Aug. 1752. Hans Optegnelser er ikke uden Interesse, hvorfor de her meddeles:

Qvod Deus Opt. Max: bene. . . .

„Aar 1679 d. 21. Octbr. er ieg Johan Chyndesøn Schmidt barnfødt udi Mariager Kiøbstæd af ærlige og christelige Ægte-forældre. Min Fader var dend ærlige Mand Chynde Pedersøn Schmidt Borger og udi nogle Aar constituert Vice-Byfoged i Mariager, Moder Margrete Johansdatter Schwartz. Efterat min fader døde Ao 1680 sad min Moder Enke i 3 aar og kom saa i Ægteskab med Matthiis Mortensen Pfeiffer, konsterfarene Organist ibid. De holdt mig først

i danske Skole hos Skoleholderen Swen Falch indtil ieg var i 9de Aar, satte mig saa i den latinske Skole, som da blef betient af Rect. Johan Eschilson og Collega Søren Eschilson; Ao 1691 tog min farbroder Jens Pedersen Schmidt mig i sit Huus i Mariager, at ieg skulde studere med hands Søn og vi følges i og fra Skolen, som vi og sad næst hos hinanden den Tid i den øverste Lectie, som da blef betient af den da nys ankomne Rect. Lauritz Mortensen; som og dimitterede os begge til Aarhues Skole, hvor ieg kom d. 3die Julij 1694 da Rect. Mag. Jano Mundelstrup et Con. Rect. Mag. Georgio Rhodio, under hvilche begge gode lærdi Mænd ieg freqventerede næsten 3 aar, og leed imidlertid allehaand Mangel og Modgang som et fattig, faderløs, fremmed og forladt Barn. Den allerhöyeste Gud være ævig Ære, som af sin faderlig Barmhiertighed og guddommelig Forsyn underlig og ærlig opholdt mig udi Aarhues, at ieg dog helt og allene blef ved Bogen, som ieg eniste hafde stor lyst til; og mangen gang bortslog baade Hunger og Tørst med mine Studeringer; særlig det første Aar, da ieg hafde kun 3 Dager fri Kost ugentlig i Byen, hafde slet ingen Assistance fra mine Paarørende i Mariager og fich gandske lidet beneficium af Skolen, fordi Mængden af Disciplene tillod den Tid icke andet. Derefter hialp vor Herre at ieg fandt Brødet hos min Rect., som satte mig til at være Custos og tillige betiene den nederste lectie, hvilken betienning ieg tilbørlig opvartede 1 aar imod løn 24 Rdl. Dernæst hos andre smucke folch, som ieg offererede Varer og fich derfor hos nogle ugentlig Kost, hos Hr. Raadmand Peter Jessen, som effter min Rectorii recomendation gaf mig fri Logement og 1 Dags Kost

i Ugen for at informere hands 2 Sønner, som sad da den ene i 5te, den anden i 4de Lectie og ved min Afsked fra Skolen og Byen Ao 1697 gaf mig en Discipel 10 Rdl., saa gaf Gud mig og hos Biscoppen den Berømmelig Doctor Johan Braëm, som af 48 Mesterlectie Disciple udvalde mig at betiene Under Degnens Embede i Domkirken i sl. Jørgens Sygdom og Tienestens vacance-tid effter hands Død, hvilchen Tieneste ieg og til Vedkommendes Fornøielse betiente udi 26 uger og fich derfor, efter Dom Provstens Dr. Mag. Ludvig Pontoppidan hands censur 26 Rdl., og vilde Hr. Melchior Sommerfeld, da øverste Capellan til Domkirken, endelig ofvertalt mig virkelig at antage samme vacante Tieneste, hvilket ieg dog for en høyvigtig vedhængende Aarsag, som var mig vidende icke kunde overtale mit Sind til; kaldet som Guds forsyn var icke Degn. Saaledes hialp den store Gud, som er de faderløses fader mig fattige faderløse og af mine Egne forladte Barn værget igiennem ald Gienvordighed, at ieg dog blef ved mine Studeringer og freqventerede den øverste Lectie i Aarhus Domskole indtil 1697, da ieg tilligemed 14 andre Candidat: Academi: blef af Rect. M. Mundelstrup med et godt Testimonio dimitteret til Kiøbenhafns Academie, hvor ieg lykkelig deponerede same Aar; og som ieg alt før min Afsked fra Skolen var fæstet af sl. Hr. Hans Blichfeld, Sognepræst til Zeuthen og Fuoldbye Sogner at succedere Studiosis Peder Panderup nu Sognepræst til Schioldeleuf etc. og Provst i Sabroe-Herridt og til førstkommende St. Mich. Dag at antage Conditionen udi Zeuthen, reiste ieg fra Khavn Studiosus i Jesu Nafn til Mariager i Tanke at anvende et par Maanederstid paa Claver-Spil, hvilket dog for min Stif-

faders Vanskeligheds Skyld icke vilde gelinge for mig; Midlertid indhandt ieg ved Correspondence den notice om min Tieneste, at min Principal hafde anorderit med sin Broder Hr. Peder Blichfeld i Ødum, at ieg skulde informere begge deris Sønner tillige og være et fierding Aar paa hver sted, som og skeede derefter i 2 Aar, hvorfor ieg da d. 3die Octobr. 1697 rejste fra Mariager og kom samme Aften til Ødum; og faldt lodden derefter at ieg det første fierding Aar skulle have qvartear i Zeuthen, hvor ieg hafde en meget raisonabel Husbond at tiene, som jo mere hand eftersaae min Methode med Børnene, jo større yndest fattede hand til mig, og ved adskillige Discretioner forbedrede min Løn hver gang ieg var i hands huus saasom Lønnen var forud noget ringe accorderit. Hands Søn Clemen Blichfeld kom saa fra min Haand, icke for min skyld, Gud være ære! og kom i Mesterlectie i Aarhues Domscole strax efter St. Mich. 1699. Midlertid blef ieg af Hr. Peder i Ødum overtalt og accorderit at blive ved hans Søn og dimittere ham til Academiet, som og skeede. Ao 1700, efter at hand var examenerit in Stile artibus et Lingo Latin Græc et Hebr. af Biscoppen Doct. J. Braëm, som ved egen Paaskrift paa det testimonio ieg hafde udførdiget approberede beviset min Disciples Frantz Pederson Blichfeld hands dimisjon til Academiet.

1699 accorderede Hr. Peder Blichfeld med Hr. Willatz Olesøn i Grundförd, at hands Søn Ole Wil-ladsen, nu Sognepræst i Grundförd, skulle frequenter hos mig og ieg med begge Discipler . . . . . alternation et fierding paa . . . . . Sted, men som Ole Wil-ladsens profect kunde icke svare den andens, varede

den Tieneste for mig ickun til Paasken 1700; da ieg tachede Gud at ieg qvitterede.

Efterat ieg med Frantz P. Blichfeld var kommen hiem fra Khafn og hand der efter udstandne examina var bleven indskreven i Studenternis Protocolle, forblef ieg effter hands faders Begiering for videre at manuducere ham in Philosophia et Lingo Ebr: oc Græc udi Ødum Præstegaard til Paasken 1701; da ieg derfra med goed Afskeed qvitterede og kom i Tieneste hos Edle Seign. Friderich Oleson paa Trindrup; hvor ieg tiente ham dels som hands Børns Præceptor, dels som hands fuldmægtig indtil Paaske 1702; da ieg blef begiert og fæstet af hands Broder Sr. Anders Oleson forpagter paa Pandumb ved Niibe; og imidlertid forlovet af ham at reyse til Khafn for at suctinere Examen Theologicum (1700 suctinerede ieg [privatum (igen overstreget)] examen Philosoph. examinant. D. Casparo Bartholino, Olao Wormio et Christiano Beitzer) og hialp vor Herre at ieg fick min Attestatz og prædikede for min Dimis. alt inden St. Hans Dag samme Aar. Mine Examinatores vaar: S. Sctæ, Theol. Doct. D. Johannes Wandalinus et D. Hect. Gotfried Maju . . . Min Censor til Dimiss. Prædicken vaar S. Sctæ Theol. Doct. et P. P. D. Johan. Bartholin. Effter min Hiemkomst til Pandum udtiente ieg min Condition med min Husbonde og hands Kieristes fornøyelse til Paasken 1703. Men som Gud hafde beskiæret min Lycke i den Egn, hvor ieg før hafde været og ieg blef samme Vinter ved fl. Skrivelser begiert af Hr. Jørgen Poulson Sognepræst til Todberg og Meylbye at læse for 2 norske Drengene hand hafde i sit Hus og tillige prædicke for ham hver anden Søndag og hver Beddag imod

løn 24 Rdl., Nytaarsgave 4 Rdl. etc. resolvte ieg til den Tieneste, og imod Sr. Anders Oleson og hands Kierestis Villie, dog upaaklagelig, som hands (Pass?) og mig gifne Afsked med Paaskrift af Mag. Jacob Meulengracht, da Sognepræst til Nibe og Woxleüf klarlig udviser, qvitterede Pandumb og reyste til Todberg, hvor ieg dog fandt slet indtet af Hr. Præstis løffter i hands Breve til mig; men blev nød til at qvittere den Tieneste næste St. Mich. Dags Tide dereffter ditto Aar; reyste saa igen til Trinderup til Friderich Oleson, som med Glæde tog imod mig, effterdi hand da var alt kommen i en store vitløftig Process og skulde over med Sagen til Høyeste Ret foraaaret 1704. forblef ieg da stændig i den Tieneste indtil foraaaret 1707: da Gud opvagte Biscop Braëms Hierte, at hand kaldede mig til at være vice Rector her i Grenaae; hvor ieg blef effter det mig gifne Kalds Bref introducerit i den Latinske Skole af velærv. Hr. Ove Broch, Sognepræst i Grenaae og Provst i Nørre Herridt, Solenni acta, Torsdagen d. 10de Martij 1707. Og som min Formand Rasmus Wegersleuf døde strax dereffter først in Majo, og Hr. Biscopen effter sit Løffte til Høybaarne Herre Sr. Cunrad Rewentlau Gros Cancellar, Ridder, Herre til Clausholm etc. som hafde recommenderet mig til Rectoratet i Grenaae, hafde forsichret i sit første Kalds Bref om Successionen ved forefaldende vacance, reyste ieg strax effter min formands Død til Aarhues, fich ny og fuldkommen Kalds Bref paa Rectoratet, hvilchet ieg fich oversendt og Confirmation indhandt ved min Svooger Ambtsforvalter Michel Nielson udi Aarhues, nu sl. hos Gud. Ære være Gud, som ved denne Omgang viiste klarlig, at hvad Gud vil have frem,

kand ingen forholde. Og Byfogden i Grenaae og Herritsfoget i Nørre Herridt Ædle Sr. Knud Hinrich Blichfeld gaf mig fri Logemente i sit Hus, fordi hands 2 Sønner, Frantz og Amde skulde under min Information, som de og bleve under publice et privatim indtil 1715, da ieg dimitterede dem til Academiet og de bleve Studiosi, negotierede en marriage mellem mig og sin Broder-Datter Madselle Dorothea Pedersdatter Blichfeld, og stoed vor Bryllup i Ødumb Præstegaard, vivis et jamdum Genitoribus novæ nuptæ, Tirsdag d. 22. Junij 1707, udi mange honette og høyfornehme Giæsters præsence.

Ao 1707 d. 22de Junij blef Dorothe Pedersdatter Blichfeld Ærværdig etc. Hr. Peder Blichfelds ældste Datter, udi Jesu Nafn, ægtevied (effter kongl. Tilladelse) til mig Johan Schmidt Mariager uværdig Rect: Schol: her i Grenaae, af Ærværdige Hr. Peder Aaboë udi Welleuf udi Ødumb Kirche. Bruden fuldte hendis Fader og Velærværdig etc. Mag: Hans Lønborg udi Fruering. Brudgommen fuldte Edle Hr. Byfogden Sr. Knud Hinrich Blichfeld udi Grenaae og Edle Sr. Fridrich Olsen til Trindrup. Voris Bryllup holdtis udi Ødumb Præstegaard, hvortil adskillige smuche Folch vare nærværende.

Ao 1708 d. 14de Julij velsignede Gud voris Egteskab med en ung Datter, som blef fød samme Løfverdags Morgen Klochen 3, og Onsdagen næst efter d. 1. Ejusdem blef ved Daaben her i Grenaae-Kirche af Velærværdig Provsten Hr. Ove Broch kaldet Magdalene Sophie efter min Kohnis Moder og Farster. Til Daaben blef min Datter baaren af min Svigermoder Magdalene Albertsdatter, hende fuldte Mad. Anne Amdesdtr. Sr. Knud Hinrich Blichfelds. Fad-

dere vare: Velærv. Mag. Friderich udi Lyngbye. Byefogden her i Byen Kn. H. Blichfeld. Min Kohnis Broder Monsr. Frantz P. Blichfeld. Hører her i Skolen Monsr. Anders Basse. Min Kohnis Syster Marie Anne Kirstine Blichfeld. . . . . Bangs og Anne Marie Blichfeld Sr. Peder Temsens.

Ao 1710 Tirsdagen d. 18de Febr. om Morgenen Klochen 3 qt: til 8te blef min Hustru naadig af Gud forløst med en ung Søn, som d. 26de Ditto næstefter blef af Farster Anne Amdesdatter, Sr. K. H. Blichfelds baaren til Daaben her i Grenaae-Kirche, hvor hand blef christned af min Svigerfader Tit: Hr. Peder Blichfeld og kaldit efter ham self Peder Blichfeld. Med Barnet fuldte Sr. Søren Wissings Kieriste her i Byen, sambt Hr. Søren Bagges K: og Sr. Matthis Nielsens K: her i Byen. Test. Bapt: min Svigerfader Hr. Peder Blichfeld. Sr. Peder Klinte Mons. Peter Lyngbye. Sr. Niels Skræders Datter Birgitte. Min Kohnis Søster af Ødumb (1748 om Natten Kl. 1 mell. d. 25. og 26. Febr. hensov hand salig i Herren paa Vesterbye Gaard ved Calundborg i Sielland, hvor han var Aaret tilforn bleven Riidfogit etc.).

Ao 1712 Torsdagen d. 31. Mart. velsignede Gud vor Egteskab med en Søn, som Onsdagen d. 6te April næsteffter blef opofret den gode Gud i Daaben her udi Grenaae-Kirke og kaldet Chynde effter min sl. Fader Chynde Pederson Shmidt, fordem Borger og est. Byfoged udi Mariager. Barnet blef baaren til Daaben af Farster Anne Amdesd. Sr. Knud Hinrich Blichfelds, med hende fuldte Tit: Hr. Provstens Kieriste Mad: Mette Rode. Provsten Hr. Ove Brok dølte hannem. Faddere: Tolderen Jens Rasmussen, Sr.

Peder Klinte [vice Sev. Wissingii, non tii meo rogatii]
 Monsr. Christoph: Brok og min Colleg: Ole Karlebye.
 Min Konis Syster Marie Anne Kirstine og Madselle
 Birgitte Nielsd. Mad: Anne Waldborg Sr. Klintis
 og Mad: Karen Nielsd: Sr. Jens Fæveylis.

Ao 1714 Fredagen d. 5te Januar: som var Hl. 3
 Kongers Aften cor: 5 pomerid: velsignede Gud min
 Hustru ved en naadig forløsning med en liden Datter,
 som Torsdagen dereffter d. 11. Ditto blev for sin
 Svagheds skyld hiemdøbt af Capellanen Hr. Søren
 Bagge og kaldit Margrethe effter min Møder. Søn-
 dagen dereffter p. D. 2 p. Ephiph. blev hendis Hiem-
 daab confirmerit her udi Grenaae-Kirche, frem-
 baaren af Mad: Anne Amdesdatter, Byfogdens Kieris-
 ste, med hende fuldte min Svogers K: Ingeborg,
 Sr. Frantz Blichfelds. Test. Bapt: Tolder Jens Ras-
 mussen. Min Svoger Frantz Blichfeld. Colleg: Chri-
 sten Jacobsen, Johan Sørensen. Peder Terkilsen.
 Frantz Knudsen Blichfeld og Niels Rømer. Else
 Jensd. Fæweyles. Maren Cronbechs og Ingeborg til
 Tolder-Enkens. Mad: Anne Marie Blichfeld, Sr. Pe-
 der Temssens og Mad: Ingeborg Sr: Anders Basses.
 NB: Her kom ingen fra Ødumb, ihvorvel ieg leyede
 et expr. Bud til dem for notificere dem min konis for-
 løsning og invitere dem til Barsel.

D. 30. Maji Ditto Aar døde fornævnte min mindste
 Datter Margrete, effterat hun 7 Uger omtrent hafde
 med en særdelis stilhed og taushed været syg. NB:
 de 5 sidste Uger var det heel rart vi hørte hende
 græde. Hun var kun 20 uger og 5 Dage ÷ 4 timer
 gammel. Gud opløfte det salig Guds Barn salvet
 paa ærens og de udvaldis Opstandelsis og forsamlings
 Dag for Christi egen ærefulde Opstandelsis Skyld.

1715 Søndagen d: 14de Julij Cor: 4 pomerid: velsignede den gode Gud min Hustru ved en hel naadig forløsning med en ung Søn, som næste Fredagen derefter d. 19de ditto blef her i Kirken ved Daaben kaldit Albert efter min Hustrues sl. Broder, som døde for 2 Aar siden i Engelland og blef der begravet. Min Hustrues Søster Giertrud Kirstine Sr. Hans Pederson Mossis boende paa Strømsøe i Dramen udi Norge bar min Søn til Daaben, med hende fuldte Byfogdens Kieriste her i Byen. Test: Bapt: Tolderen Sr. Jens Rasmusson, Monsr. Hans Styrk. Søren Jensson Fæveyle i sin Stiffaders Christopher Brochis Sted. Colleg. Christen Jacobson. Mademois: Anne Kirstine Salgaard af Norge, som var hidkommen med min Svoger Hans Pederson, som med sit Skib af 108 læster var for Aarhus. Mad-selle Birgitte Nielsdatter Provstens Kieriste og Sr. Jens Bangs Kieriste.

Ao 1718 Mandagen d. 14. Martij Cor: 6 $\frac{1}{4}$ pomerid: formerede Gud min Børneflokk med en nyfødt Datter af min Hustru. Byfogdens Kieriste Anne Amdesdatter bar samme voris Datter til Daaben næste fredag d: 18. Ditto derefter, hvor Barnet blef kaldet Anne Margrethe efter Byfogdens Kieriste og min gamle Moder Margrete Johansdatter Schwartz udi Mariager. Med farster Anne Amdesdatter fuldte Provstens Kieriste. Test: Bapt: Capellan Hr. Søren Bagge. Byskrifer Herman Panck. Sr. And. Basse. Anders Winberg og Johan Sørensen. Coll. Christen Jacobsen og Monr. H. Mygind Studiosis. Piger: Maren Cronbech, Birgitte Nielsdatter, Giertrud Cathrine Bang og Søren Siø-rups Datter. De 2 Koner vare Anne Marie Peder Temsens og Ingeborg Frantz Blichfelds. Gud velsigne

Barnet til sit eget allerhelligste Nafns ære, forældrenis Glæde og hendis egen timelig Velfærd og ævig Salighed! Amen!

Ao 1721 d. 23. Junii Kl. 11 om Natten døde min ældste Datter nu sl. Magdalene Sophie af et Slag eller Rørelse paa hendis venstre Side, som hun fik om Torsdag-Eftermiddagen næst tilforn d. 19de udi Sye-Skolen, hvor hun sad og syede hos Niels Bruuns Kieriste her i Byen, som lærde hende at sye. Nafn havde hun efter hindis Bestemoder, min Schwigermoder sl. Mallene, sl. Her Peder Blichfelds. Sygdommen syntes hun at have arvet efter hinde, thi hun døde her i mit Huus af et Slag paa den venster Side, hvilket hun udi 8 Aar hafde haft paa den høyre Side, over 5 Aar førend hindis sl. Mand døde og efter 3 Aar her i mit Huus. Samme min sl. Datters Lig blef d. 30te Ditto nedsat hos hindis sl. Bestemoder i den aabne Graffred her i Kirken, som er lige for Prædikestolen paa det store Kirkegulf. Jesus opløfte hendis Hovet paa sin de Udvaldes store og salige Æres Dag og lad os da sambtlige Forældre, Børn og Børne Børn indsamles med Glæde blandt de udvalde hos vor fællis frelser Jesum til ævig Salighed for Jesu uskyldige Døds og ærefulde Opstandelses Skyld. Amen!!!

Ao 1729 d. 8de Martii døde min Moder Margrete Johansdatter Schwartz, gammel 85 Aar ÷ 11 Uger og 3 Dage her i mit Huus, hvor hun i Enkestand hafde nødt sit Ophold udi 6 Aar, paa min Bekostning blef hun begravet d. 15de Ditto her i Grenaae-Kirkegaard . . . . Hun var fød i Odense udi Fyhn, hendis fader Johan Christopher Schwartz fød i Malchin udi det Hertugdømme Gustrau i Mecklenbørg, var Medicq.

Practiq. paa Friderici 3. Orlogsflode i den svenske Krieg Ao 1658 etc., boede siden i Mariager med sin Hustru Maren Christensdatter, barnfødt udi Fyhn, hvor de og begge døde og ligger begravet i Maria-gers Kirke.

Ao 1730 Løverdagen d. 25de Febr. bortkaldede den store Gud min i livet allerkieriste og nu efter Døden høyt besørrede Hustru, den ærlig Siæl sl. Dorothe Pedersdatter Blichfeld, blef begravet den 4. Martii næstefter med den hæderligste Solennite, som min fattige Tilstand yderligst kunde formaa, udi Grenaae-Kirkegaard udi den beste Jord og Plads osten for den synder Kirke-Stie ved sl. Anders og hands sl. Kieristes Ligsten, som var efter min sl. Hustrues egen forlangende før hun døde, hun var netto 50 Aar og 28 timer gammel, hafde levet med mig udi et ærlig og fornøvelig Ægteskab udi 23 Aar 8 Maaneder 3 Uger og 4 Dage og imidlertid fød mig 3 Sønner, som alle lever endnu og 3 Døttre, af hvilke kun den yngste Anne Margrethe nu lever. Hendis Sygdom varede haard og heftig i 7 Uger, hendis Dødsfald var hiertelig begrædelig for mig og vore Børn. Ald Trøstens Gud forbarm Dig over os, som voris afdøde hierte Mama overlever, og tænk i Naade og i tid paa os til god forbedring og forfremmelse for os for din egen Æris og uendelige Barmhiertigheds skyld! Den samme gode Gud give min gode sl. afdøde Kieriste en glædelig og ærefuld Opstandelse paa sin Dag og und os sambtlige forældre og Børn engang omsider, naar dette voris dødlig og jordiske paulun skal afbrydes, at indsamles med hinanden hos alle Guds Udvalde udi ævig Ære og Glæde! Amen!!!

Ødum-Præsten Peder Frandsen Blichfelds ældste Søn Frands Pedersen Blichfeld, født 1682, blev Student og døde som Degn for Hammelev og Enslev i Nørre Herred. Fra ham nedstammer de fleste nulevende Familier Blichfeld og Blichfeldt i Danmark og en Linie af hans Efterslægt i Norge¹).

---

¹) Se Stamtavle over Familien Blichfeld (Arkiv for Genealogi og Heraldik I, S. 169 ff.).